

Nº 13

5. Juli 1938

38. Aargang

KONSEKVENSER

I vort Sprog anvendes som bekendt forskellige Slagord, der skifter med Tiderne. For en Række Aar siden var det f. Eks. meget almindeligt at benytte Vendingen: »Det er en Selvfølge, der følger af sig selv«, naar man vilde illustrere, hvilke direkte eller indirekte Følger en eller anden Handling vilde medføre; nu om Stunder siger man »Konsekvenser«. Men selv om der nu benyttes et finere Ord end det citerede Slagord, saa er Forholdet i Praksis naturligvis stadigvæk det samme, nemlig at man, naar man beslutter sig til at gennemføre dette eller hint, samtidig maa tænke lidt paa, paa hvilke Omraader den paagældende Handling maa paaregnes indirekte at ville hidføre forringende Ændringer i tidligere bestaaende Forhold.

Naar Personalet eller Organisationen kommer til Administrationen med Anmodninger af en eller anden Art, er det ikke ualmindeligt, at de møder et Afslag, der i og for sig ikke er dikteret af det enkelte foreliggende Spørgsmaal, som ofte kan være af ret ubetydelig Art, men derimod er begrundet i Hensyntagen til eller Angst for Konsekvenserne. Personalet forstaar imidlertid ikke altid dette, og vi skal nedenfor se lidt nærmere paa et saadant Forhold.

Som saa ofte omtalt har en meget væsentlig Del af Distrikternes Rationaliseringsbestræbelser inden for Lokomotivtjenesten givet sig Udslag i Tilrettelæggelse af Maskinløb paa en Maade, som afgjort brød med tidligere Forhold. Medens Tjenesterne tidligere almindeligvis blev

tilrettelagt efter de Hensyn, der maatte tages til *Personalet*, og man saa ordnede Maskinløbene bagefter, er Distrikterne mere og mere gaaet over til at lade Maskinløbene være det afgørende, hvorfor disse tilrettelægges først, og derefter lægges Personalets Tjenester ind. Dette har medført mange for Personalet ubehagelige Ting, bl. a. Perronaflysningerne. Medens Forholdet tidligere var saaledes, at Lokomotivpersonalet efter endt Togfremførelse kørte deres Maskine i Remisen, hvor de atter besteg den, naar de skulde til at køre paany, saa har Distrikternes Rationaliseringer efterhaanden medført, at der er blevet et stort Antal Tilfælde, hvor Lokomotivpersonalet maa fratræde og tiltræde deres Tjeneste ved Perron paa Stationen.

Da Maskindepoterne rundt omkring i Landet i sin Tid blev oprettet, blev der samtidig indrettet Værelser, hvor det udenbys Personale, som havde kortere eller længere Ophold ved Depoterne, kunde faa Lejlighed til at hvile sig. Man maatte derfor formode, at Distrikterne selv vilde have kunnet finde ud af, at en Omlægning af Lokomotivpersonalets Tjenester, saa disse afsluttes og tiltrædes ved Perron i Stedet for i Remisen, nødvendigvis maatte medføre Konsekvenser af ubehagelig Art for Personalet, og at der maatte raades Bod herpaa; thi nogle Steder er der jo meget langt fra Stationen til Remisen. Det er dog kun i ganske faa Tilfælde, at Distrikterne selv har været klar over, at Personalet ikke skulde gaa saa lange Strækninger — hvilket Efteraars- eller Vinterdage jo

kan være højt ubehageligt —, men at der burde skaffes dem Lokaler paa Stationen eller i dens umiddelbare Nærhed. I de fleste Tilfælde har Personalet selv maattet gøre opmærksom paa, at der var noget galt, og det har da ofte været baade syv lange og syv brede, inden Distrikterne har kunnet bekvemme sig til at gennemføre de nødvendige Foranstaltninger.

Systemet med Afløsning ved Perron fører imidlertid ogsaa andre Ubegyeligheder med sig end selve Værelseforholdene; vi skal her f. Eks. pege paa Opholdet paa Perronerne forud for Afløsningen og vi benytter et ganske bestemt Eksempel som Illustration.

Fredericia nye Station er beliggende saaledes, at der saa godt som altid er temmelig stærk Træk langs Perronerne, saa Ophold paa disse i visse Tilfælde kan være højt ubehageligt. For Publikums Vedkommende gælder det jo, at de kan opholde sig i Ventesalene eller i Perronunderføringen; men for Lokomotivpersonalets Vedkommende kan noget saadant ikke ret godt lade sig gøre; dels er dette Personale jo arbejdsklædt og mindre egnet til at staa i en større Publikumsfylde, dels er det almindeligvis ordnet saaledes, at det Lokomotivpersonale, som skal afløse, absolut maa staa ved selve Afløsningsstedet, naar Toget ankommer, saa de kan stige op paa Maskinen *umiddelbart* efter Standsningen; thi Lokomotivet skal meget ofte rangere, og Tiden er saa knap, at der maa køres frem øjeblikkelig, saasnart der er koblet fra. Dette ved de af vore Medlemmer, som kommer ind under disse Forhold, og de indretter dem derpaa, men da det jo er i høj Grad ubehageligt en kold og regnfuld Efteraarsdag eller Vinterdag at staa i længere Tid paa Perronen — Togene er jo undertiden forsinkede — har de paa-gældende Medlemmer fremsat Ønske om, at der paa et bestemt Sted paa Fredericia Station bliver opført et Skur, hvori de kan staa i Læ, indtil det Tog, hvis Maskine de skal overtage, ankommer. Vi bemærker, at der ikke var Tale om en Villa, men om et Læskur, som ikke vilde koste nogen større Sum Penge, og der var ogsaa opnaaet Enighed mellem Distriktet, Stationen og Organisationen om Anskaffelse af et saadant Læskur, og hvor det skulde anbringes. Det vakte derfor nogen Forbavselse, at Sagen ikke blev gennemført.

Denne lille Sag kom til Forhandling i Generaldirektoratet, og til Overraskelse for vore Re-

præsentanter gik Administrationen imod Gennemførelsen af den nævnte beskyttende Foranstaltning. Det var ikke den lille Bekostning, dette enkelte Læskur vilde medføre, som foranledigede Generaldirektoratets Modstand. Nej, det var Konsekvenserne, man var bange for; en skønne Dag kom Lokomotivpersonalet maaske og vilde have Læskure paa forskellige andre Stationer.

Vi skal ikke benægte, at der efter vor Opfattelse er noget vist karakteristisk ved denne lille Sag: Af Hensyn til driftsmæssige Besparelser gennemfører Statsbanerne ændrede Maskinløb, hvilket atter muliggør personalbesparende Forandring i tjenestetidsmæssig Henseende. Saa længe det udelukkende drejede sig om at opnaa Besparelser, har de paa-gældende Embedsmænd kunnet overse Rækkevidden af deres Dispositioner. Selv om Personalet var mindre tilfreds med Forandringerne, saa forventedes det af dem, at de i Statsbanernes Interesse tog forstaaende mod de nye Forhold og de Ubegyeligheder, som fulgte med dem. Men andre Konsekvenser af det nye System har vore Embedsmænd ikke haft for Øje, og saasnart der fra Personalets eller Organisationens Side peges paa noget, Distrikterne i deres Spareiver har glemt, saa bliver Administrationen betænkelig og taler om Konsekvenserne.

Det er efter vor Opfattelse ganske forkert, naar man vil benytte de her omtalte Konsekvenser til at nægte Personalet et rimeligt Kravs Gennemførelse; thi det er jo ikke Personalet, som har ønsket eller foreslaaet disse nye Forhold, det er Administrationen selv, der har gjort det; det maa derfor være en saare naturlig Ting, at Administrationen ogsaa selv afhjælper de uheldige Konsekvenser, Gennemførelsen af dens Sparebestræbelser paa visse Omraader har medført.

Hvis vor høje Administration ikke vil tage Konsekvenserne af de forskellige Tjenesteomlægninger, saa for vor Skyld ingen Alarm; men maa vi saa bede om, at Perronafløsningerne bortfalder, saa vi faar vore tidligere Forhold tilbage. Saa kommer der næppe Krav om Læskure, og saa behøver Generaldirektoratet ikke at være bange for Konsekvenser i saa Henseende, ja, vi kan endda tilføje, at Personalet vilde hilse en saadan Forandring med Glæde.

EN MISFORSTAAELSE

Udvidelsen af Trafikken har her og der medført Forskydninger med Hensyn til Værelseforholdene ved Depoterne. Enkelte Steder er Benyttelsen af disse blevet mindre, andre Steder har det vist sig, at der var for lidt Plads; blandt disse sidste er Struer.

Da der ikke dér er de fornødne Lokaler til Overnatning, har Statsbanerne maattet leje 4 Værelser paa Jernbanehotellet, 3 til Togpersonale og 1 til Lokomotivpersonale. Dette er der ikke noget at sige til, vi kender jo allesammen Tilfælde, hvor kørende Personale i kortere eller længere Perioder har maattet bo paa Hotel. Det kunde derfor se lidt mærkeligt ud, at vi finder os foranlediget til at skrive herom. Dette er imidlertid forårsaget derved, at der til Overnatningerne i Struer knytter sig en ganske særlig Mærkværdighed. Dér har en eller anden Embedsmand tilsyneladende fundet ud af, at der m. H. t. Hotelværelser burde gøres Forskel paa Togpersonalet og Lokomotivpersonalet.

I alle os hidtil bekendte Tilfælde, hvor Statsbanerne paa et Hotel har lejet Værelse til een eller flere Tjenestemænd, er disse altid blevet behandlet som øvrige Hotelgæster, d. v. s., at de har faaet anvist Værelser med opredte Senge, Haandklæder o. s. v. Saaledes er ogsaa nogle af de Værelser, Statsbanerne nu har lejet paa Jernbanehotellet i Struer, udstyret, nemlig de 3 som benyttes af Togpersonalet; men i det 4. Værelse, det, som benyttes af Lokomotivpersonalet, er der *Senge uden Lagner*, dem maa Lokomotivmændene selv medbringe; og det er ikke saaledes, at de afleverer Lagnerne til Hotellets Stuepiger, der saa foretager det videre fornødne; nej, Lokomotivmændene maa selv gøre deres Seng klar baade om Aftenen og om Morgen.

Vi ønsker her at bemærke, at da vi modtog Meddelelse om dette horrible Forhold, vægrede vi os ved at tro paa Rigtigheden deraf, men ved Forespørgsel er Rigtigheden af det oplyste blevet bekræftet.

Der kan her sikkert kun være Tale om en Misforstaaelse. Det kan næppe være nogen ansvarlig Embedsmands alvorlige Mening, at Lokomotivmænd, som kommer til et Hotel for at overnatte dér paa Statsbanernes Regning,

halvt skal gøre sig til Grin for Hotellets Personale, nemlig ved at de ene af samtlige Hotellets Gæster selv skal rede deres Seng om Aftenen, inden de begiver dem til Ro, og ligeledes selv skal fjerne Lagnerne om Morgen, inden de forlader Værelset.

Denne besynderlige Disposition kan som anført sikkert kun bero paa en Misforstaaelse, og vi venter, at Statsbanerne øjeblikkelig vil foranledige det ubegribelige Misforhold ændret.

LANDSMØDE I HAMAR

Norsk Lokomotivmandsforbund afholdt i Dagene den 10.—11. Juni d. A. sit 43. Landsmøde i Hamar. Naar Mødet var henlagt til denne By, var det efter Ønske fra Hamar Afdeling, der i Aar har bestaaet i 40 Aar.

Landsmødet bestod af Centralstyrets 7 Medlemmer samt 55 Repræsentanter fra hele Landet. Der var Gæster fra Broderorganisationerne i Sverige og Danmark samt fra Landsorganisationen i Norge, hvilken Lokomotivmandsforbundet som bekendt er tilsluttet.

Formanden, Th. Narvestad, bød Velkommen og aabnede Landsmødet, idet han udtalte: Den europæiske Situation har langtfra bedret sig siden sidste Landsmode, men tværtimod fortonet sig mørkere og mørkere. Det er nu som før de fascistiske Stater, der skaber denne voksende Uro, medens de demokratiske Lande kæmper for at bevare Freden i Europa og i Verden forøvrigt. Vort Land, der glædeligvis hører til det rolige Hjørne, er ikke desto mindre stillet overfor mange vanskelige Spørgsmaal. Der er sket Ting, som tilskynder os at yde Ofre til Formaal, vi tidligere har bekæmpet, disse Ofre yder vi for at kunne bevare vor Fred og vor Frihed. For Lokomotivmændene har vi naaet Resultater fremad, men staar alligevel tilbage paa en Række Punkter. Skal blot her nævne Arbejdstidsbestemmelserne. Efter en Dødsperiode paa 10 à 15 Aar er der nu atter Fremgang at spore for Jernbaneetaten. Der er kommet Bevægelse i Avancerterne, og vi har opnaaet Forbedringer, der paa visse Omraader maa siges at være tilfredsstillende.

Formanden omtalte derefter Beretningen, der fortæller, at 1937 har været et usædvanligt rigt Arbejdsaar, hvor en Række Sager, saavel store som smaa, er blevet behandlet og afgjort, tildels med tilfredsstillende Resultat.

De to store og livsvigtige Spørgsmaal, Løn-sagen og Revision af de gældende Arbejdstidsbestemmelser, er langtfra tilfredsstillende løst, og Centralstyret mener her, at alle brugelige Midler maa anvendes for at højne Medlemmernes økonomiske og sociale Kaar. Det fremgaar endvidere af Beretningen, at Administrationen, trods Organisationens Advarsler, har forsømt at antage og uddanne Aspiranter.

Herefter valgtes Dirigenter, Sekretærer, Valgkomité og Redaktionskomité, hvorefter Beretningen kom under Debat. Der drøftedes Muligheden for at komme farvesvage Lokomotivfyrbødere til Hjælp, saa de blev berørt mindst mulig økonomisk og tjenstlig.

Et Forslag om, at Centralstyret indgaar til Administrationen med Krav om, at den sammenhængende Sommerpermission paa 14 Dage skal begynde paa Onsdage eller Lørdage for at faa fuld Udnyttelse af 2 Søndage, og at den gives indenfor Arbejderværnlovens Bestemmelser i Tiden fra 15. Maj til 15. September, blev enstemmig vedtaget. Der vedtoges Forslag som paalægger Centralstyret at søge opnaaet de bedst mulige Lempelser i Pensionisternes Beskatning. Der er her tænkt paa Overgangs-aaret fra aktiv Tjeneste til Pensionering.

Beretningen godkendtes enstemmig.

Paa Forslag af Centralstyret vedtoges det at fremme Kravet om Lønforbedring for Lokomotivfyrbødere.

En skarp Resolution mod den Maade, hvorpaa Administrationen fortolker de af Regeringen fastsatte Arbejdstidsbestemmelser, vedtoges.

Der bevilgedes 2 000 Kr. til Spanienhjælpen.

Th. Narvestad genvalgtes med Akklamation til Formand, hvorefter der foretoges Valg af de øvrige Centralstyremedlemmer.

Efter Taler af Narvestad og Gæsterne sluttede Landsmødet med Afsyngelsen af Internationale.

H.

DANSKE JERNBANERS AFHOLDS- SELSKABS AARSMØDE

Afholdsselskabet afholdt i Dagene 11.—12. Juni Aarsmøde i Fredericia.

Det var 35 Aar siden, Selskabet blev stiftet, og Gaderne fra Stationen til Teatret, hvor Mødet afholdtes, var i den Anledning pyntede med Flag.

Teatersalen var udsmykket med mange Forningsfaner; paa Scenen havde et Medlem malet en smuk Dekoration forestillende en Milepæl med et Lyntog paa den ene Side og et Damptog paa den anden.

Da Formanden, Overassistent Malchau, bød Velkommen, var ca. 300 Medlemmer samlede, hvoraf dog kun 47 var stemmeberettiget. I særligt hjertelige Ord bød han Gæsterne Velkommen; der var Repræsentanter fra Østrig, Sverige, Norge, Fredericia Byraad, De samvirkende Afholdsselskaber og fra de faglige Jernbaneorganisationer.

Efter Velkomsthilsenen oplæste Togformand N. J. Nielsen en af ham selv forfattet Prolog, som vakte stærkt Bifald.

Formanden aflagde herefter Beretningen, som særlig omfattede Studiekredsene og Oplysningsarbejdet. Medlemsantallet var 1225. Bad Organisationernes Repræsentanter tage en Hilsen med hjem med en hjertelig Tak for økonomisk Støtte. Mindedes til sidst ved en smuk og stemningsfuld Højtidelighed de 26 Medlemmer, som i Aarets Løb var gaaet bort. Formandens Beretning blev godkendt.

Hovedbestyrelsen havde foreslaaet, at Kontingentet fra Kredsene forhøjedes med 25 Øre Kvartalet; dette vedtoges, ligeledes vedtoges et Forslag om, at Elever i 2 Aar kunde være kontingentfri. Selskabet har 5 Æresmedlemmer, men med Akklamation vedtoges det ogsaa at udnævne de 13 Medstiftere, som var tilbage, til Æresmedlemmer.

Formanden og de øvrige Hovedbestyrelsesmedlemmer genvalgtes, og til næste Aars Mødested valgtes Esbjerg.

Kl. 17 drog samtlige Deltagere i Fanetog gennem Fredericia By. Paa Krigergravene nedlagde Formanden — efter en lille Mindetale — en smuk Palmedekoration. Om Aftenen var der Festmiddag og selskabeligt Samvær samt Forevisning af en Film. Efter en Udflugt til Lillebæltsbroen sluttede Aarsmødet den 12. i Fynsgades Afholdshotel.

C. C.

**DEN ØKONOMISKE OG SOCIALE
UDVIKLING I 1937**

Det intern. Arbejdsbureaus Undersøgelser.

I forrige Maaned afholdtes der som sædvanlig en international Arbejdskonference i Geneve. Konferencen traadte sammen den 2. Juni og sluttede i sidste Halvdel af Maaned. Spørgsmaalet om Regulering af Arbejdstiden var paany til Debat, og det vedtoges denne Gang med 92 Stemmer at udsende en lang Række Spørgsmaal til de forskellige Landes Regeringer, saaledes at der paa næste Aars Møde kan behandles Forslag om en Konvention tagende Sigte paa Arbejdstidsnedsættelse.

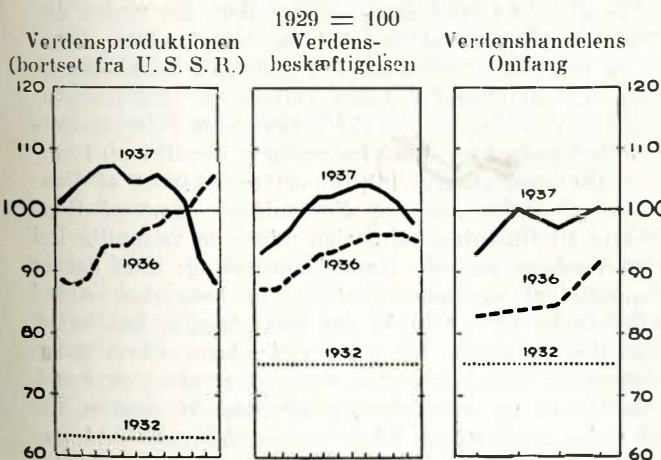
Som det vil være bekendt, ledes den Del af Folkeforbundet, der beskæftiger sig med Arbejderforhold, sociale Anliggender o. l. — Det internationale Arbejdsbureau — af Englænderen Direktør H. Butler. Han fremlagde for Konferencen en Beretning om Burealets Undersøgelser m. H. t. den økonomiske og sociale Udvikling i de forskellige Lande i Aaret 1937. Beretningen har været optrykt i »Samfundets Krav«, der er Organ for Dansk Forening for social Oplysning, og da vi finder, at de foretagne Undersøgelser fortjener at blive kendt i vide Kredse, tillader vi os i dette og en Del følgende Numre at gengive Direktør Butlers Beretning.

I.

Kom de gode Tider kun tilbage — for allerede at være gaaet tabt?

Sommeren 1937 naaedes Højdepunktet for Tredivernes Højkonjunktur, en af de mærkværdigste i

Verdensøkonomiens Indextal.

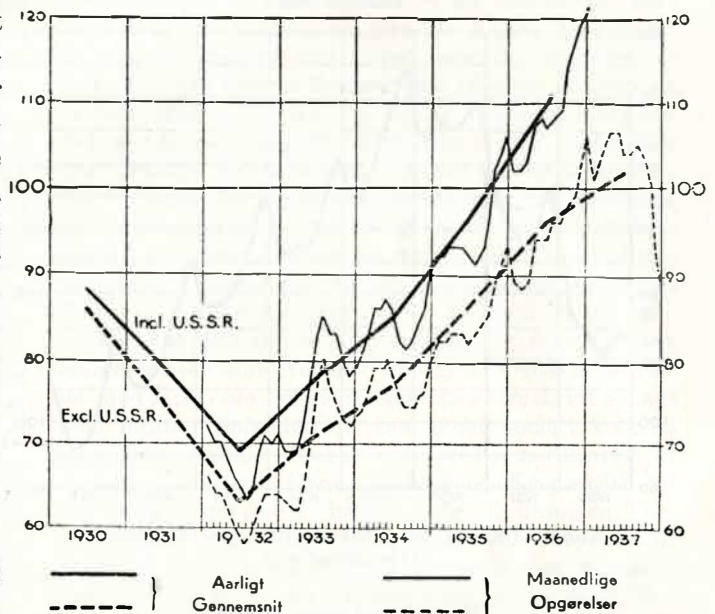

..... viser Niveaueet i det Aar, da Krisen gjorde sig stærkest gældende. Kilder: »Monthly Bulletin of Statistics« (udgivet af Folkeforbundet). »International Labour Review« (udgivet af Det intern. Arbejdsbureau).

Økonomiens Historie. Det blev ikke en stor og imponerende Højkonjunktur som Tyvernes, der udbasuneredes som Begyndelsen til en ny Epoke med varig Velstand, og hvis glædelige Virkninger kunde spores i saa godt som hver eneste Afkrog af Verden. Tredivernes Højkonjunktur blev tværtimod kun lidet opreklameret. Den modtoges i al Stiltfærdighed som en tiltrængt Lettelse, ikke med larmende Begejstringsraab. Den uddelte sine Gaver med langt større Vilkaarlighed. Nogle Lande høstede betydelig Fordel af den, medens andre knapt nok naaede ud over Depressionen.

I de foregaaende Beretninger er der lagt stor Vægt paa den skadelige Indflydelse, politiske Stormvarsler udøver overfor økonomiske Fremskridt; og ingen vil bestridt Berettigelsen af den Opfattelse. Det er derfor i Virkeligheden forbausende, at Højkonjunkturaen naaede et saa betydeligt Omfang trods alle de Hin-

*Indextal for Verdensproduktionen.¹⁾
1929 = 100*

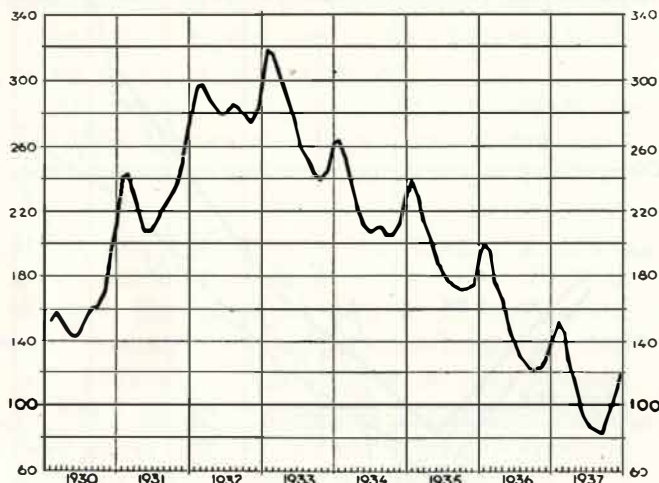
Kilde: »Monthly Bulletin of Statistics« (Folkeforbundet).

dringer og al den Mistillid, den havde at kæmpe imod. Det afgiver paa een Gang et paafaldende Vidnesbyrd om Menneskehedens indgroede Tilbøjelighed til at se lyst paa Forholdene og om de uanede Muligheder for økonomisk Fremgang, som forefindes. For at indse dette behøver man blot at erindre, at der siden Slutningen af 1932, da Verden møjsommeligt begyndte at arbejde sig op fra den dybeste Mistvivl, har hersket en fortsat politisk Uro, som har medført ikke mindre end fire Krige. Hertil kom en fortsat økonomisk Krigsførelse mellem Folkene som Følge af Foranstaltninger, der skulde sikre det enkelte Land enten mod Depressionens øjeblikkelige Farer eller mod de fremtidige Farer, en ny væbnet Konflikt vil medføre. Under hele det paagældende Tidsrum modvirkedes den mellemfolkelige Handel ved forhøjede Toldmure

¹⁾ For U. S. S. R. foreligger ikke Oplysninger for 1937. 1929 = 100

og Kontingenteringer, ved aabenlyse Stats-Subsidier eller hemmelige Tilskud, ved Møntnedskæringer og Valutakontrol, ved alskens økonomiske Foranstaltninger som Udtryk for Haabet om national Selvforsyning eller Frygten for manglende national Selvforsyning i Tilfælde af Krig. De gamle økonomiske Love satte man sig hensynsløst og ofte med Held ud over. Der var næppe et Land i Verden, som kunde prale med virkelig Balance paa sit Budget. Den internationale Laangivning havde ladet det blive ved nogle faa Draaber. Selv hvor det ikke bristede paa Tillid, blev Landenes og de enkelte Menneskers Opsparing slugt af det umættelige Krav om større og mere tidssvarende Militærberedskab og bliver det fremdeles. Men trods alt dette lykkedes det i nogen Grad Verden paany at komme op paa samme Niveau som i Aaret 1929, hvis æventyrlige Velstand var kommet til at staa med en fjern Fortids Glans over sig.

Verdens Index for Arbejdsløshed.
1929 = 100

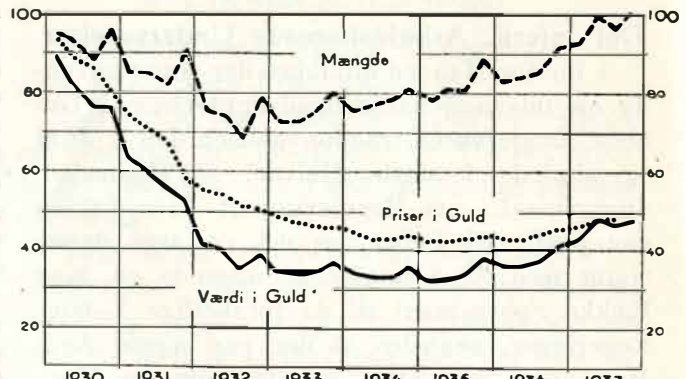
Kilde: »International Labour Review« (Det intern. Arbejdsbureau).

Hvor langt man naaede.

I 1937 naaede Verdensproduktionen, bortset fra U. S. S. R., klart nok op over Niveaueet fra 1929, og skønt Aarets sidste Maaned viste en udpræget Nedgang, blev dets Gennemsnitsresultat 101.9. Denne Fremgang har rigtignok paa ingen Maade været jævnt fordelt paa de vigtigste Industrilande. Nogle af dem — Japan, Sverige, Storbritannien og Tyskland — ligger et godt Stykke over det Punkt, som naaedes i 1929. Andre, hvoriblandt de Forenede Stater, Canada, Czekoslovakiet, Italien og Holland har omtrent samme Niveau som i 1919 eller havde det i det mindste i den første Del af Aaret. Atter andre, navnlig Frankrig, Belgien og Polen mangler endnu omkring 10—20 pCt. af, hvad de var oppe paa i 1929.

Arbejdsløsheds-Tallene siger noget lignende. Der har været en udpræget, stadig Nedgang fra Begyndelsen af 1933, en Bedring af Forholdene, som i den første Del af 1937 praktisk taget alle Lande var med i. Den mellemfolkelige Handel viste en endnu mere udpræget Fremgang. Tilvæksten i Verdenshan-

Indextal for Verdenshandelen.
1929 = 100

Kilde: »Monthly Bulletin of Statistics« (Folkeforbundet).

delens Omfang fra 1936 til 1937 var lige saa stor som i de tre foregaaende Aar tilsammen. I Aarets andet og fjerde Kvartal naaede Verdenshandelens Omfang op paa og over Niveaueet fra 1929. Index-Tallet for hele Aaret blev 97,6. Ogsaa her var alle Lande, uden Undtagelse, i nogen Grad med. Selv saadanne, der som Tyskland og Italien vedkender sig at stræbe efter »Uafhængighed af Udlandet«, forøgede alligevel deres Udenrigshandel stærkt. I Tyskland var Værdien af indførte Varer 30 pCt. større i 1937 end i 1936. For Italiens Vedkommende var den mere end dobbelt saa stor.

Oprustning og Selvforsyning.

Det er umuligt at have nogen bestemt Mening om, i hvilken Udstrækning denne Bølge af industriel og kommerciel Foretagsomhed skyldtes Rustningsindustriens abnorme Ekspansion; dertil er Oplysningerne for sparsomme. Det tyske »Institut für Konjunkturforschung« har beregnet, at Rustningerne i 1936 udgjorde mindst 11 pCt. af Industriens Netto-Produktion Verden over. Procenttallet maa have været betydeligt højere i 1937. »The Federation of British Industries« har fastslaaet, at den direkte Stimulans, som Oprustningen har givet i 1936, var fire til seks Gange saa stor som den, der under den forrige Højkonjunktur skyldtes udenlandske Laan. Den forøgede Produktion i Rustnings-Øjemed afspejler sig utvivlsomt i Index-Tallene for Maskinindustrien, Raajerns og Staal-Produktionen i de vigtigste af de Lande, hvor disse Industrigrene spiller en Rolle.

Det maa antages, at Import og Eksport af Vaaben og andre militære Forsyninger samt af Raavarer til Rustningsindustrien udgør en væsentlig Del af Verdens samlede Handelsomsætning; men det er umuligt at sige noget bestemt om, hvor stor en Del det drejer sig om. Hvad der staar fast, er imidlertid, at den virkelige Velstand vilde have været langt større og haft helt anderledes Udsigt til at vare ved, hvis ikke en overordentlig stor Del af næsten alle Landes økonomiske Ydeevne var blevet sat ind paa Oprustning. Det Internationale Handels-Kammer udtrykte hele Forholdet i nogle faa Sætninger ved sin Kongres i Berlin i Fjor. Det udtalte: »Et Oprustnings-Kapløb bringer Verdens Fred i Fare og trykker Leve-

foden ned. Det er derfor af yderste Vigtighed at tilvejebringe en Afspænding i de politiske Stridsspørgsmaal, at berolige den Opskræmthed, der tjener til at retfærdiggøre de overhaandtagende Rustninger, og igen i vid Udstrækning anvende økonomiske Midler til at skaffe Menneskeheden bedre Levevilkaar. En altfor ringe materiel Levefod foraarsager social og politisk Uro og forøger derved Krigsfaren — altsaa i forsigtigere Vendinger det samme, som har faaet Udtryk i den Internationale Arbejdsorganisations Forfatning, hvor det hedder, at almindelig Fred kun vil kunne tilvejebringes paa Grundlag af social Retfærdighed. »I alle Lande« — siger det Internationale Handels-Kammer videre — »ville det hastige Fremskridt indenfor Videnskab og Teknik i Forbindelse med Nutidens Produktions- og Samfærdsels-Midler tillade en betydelig Forbedring af Levefoden under Forudsætning af, at Verden vilde samarbejde om en rationel Fordeling.« Disse vægtige Udtalelser, der er tiltraadt af de førende Forretningsmænd i alle Lande, minder os om to fundamentale Sandheder. For det første, at trods alle Forsøg fra de enkelte Landes Side, Forsøg, som for manges Vedkommende har været kronet med betydeligt Held, kan en høj Levefod ikke opnaas ved det enkelte Lands isolerede Bestræbelser. Ethvert Land er naturligvis berettiget til at udvikle sine Hjælpekilder til det yderste. Derved forøger det ikke blot sin egen, men hidrager ogsaa til at gøre Verdens samlede Velstand større. Men for at opnaa det mest mulige, maa ethvert Folk udveksle sin Overskuds-Produktion med andres, som har Brug for den, og paa den Maade skaffe sig, hvad det ikke selv kan frembringe. Naar den berettigede Bestræbelse for at forøge Landets egen Produktivitet er drevet til sin yderste Grænse, vil fri Udveksling af Varer og Tjenester med andre Nationer derfor vedblivende være lige saa nødvendig som nogensinde. Som den tidligere belgiske Statsminister van Zeeland har udtalt det, indebærer Selvforsyning »en Forhøjelse af de virkelige Leveomkostninger, d. v. s. en Sænkning af Befolkningens Levefod«. Selv om det internationale Markeds Betydning til Tider er blevet overdrevet, »har det en regulerende Indflydelse, der har meget stor real Betydning; hvor stor en Rolle Hjemmemarkedet end maatte spille, maa Tilvejebringelsen af mellemfolkelig Handel vedblivende være en Sag af overordentlig Betydning for den økonomiske Velstand indenfor et Lands Grænser«. Tosidige Handelsaftaler kan kun yde et brudstykkeagtigt Bidrag til Løsning af denne Opgave, hvis de Fordele, de aabner Adgang til, er begrænset til de to kontraherende Parter. Hvor de derimod staar aabne ogsaa for andre, saaledes som det er Tilfældet med de Traktater, de Forenede Stater nylig har afsluttet, er de i Virkeligheden ikke mere tosidige, men mangesidige Ordninger. For paany at citere det Internationale Handels-Kammer: »Nøglen til en varig Genoplivelse af mellemfolkelig Handel har man i Udviklingen af den mangesidige Udveksling af Varer og Tjenester«. Derfor har enhver Aftale mellem det britiske Imperiums Lande og de Forenede Stater saa stor Betydning for hele Verden, idet de tilsammen omfatter omkring

30—40 pCt. af Verdensmarkedet. Paa lignende Maade har Tre-Magts-Aftalen i Efteraaret 1936 og hvad dermed fulgte, omend den ikke fik det Omfang, man havde haabet, hidraget meget til at fremme Genoplivelsen af mellemfolkelig Handel i 1937. Det er af Forholdsregler som disse, Verdens Genrejsning og hvert enkelt Folks Velstand i lige Maade er afhængige. Intet Land kan virkeliggøre sine fulde økonomiske og sociale Muligheder undtagen som Led i Verdenssamfundet.

Men der er ogsaa en anden, ikke mindre livsvigtig Sandhed. Fred saa vel som Velstand afhænger for en stor Del af mellemfolkelig Handel. For Lande, som har et stort og rigt Territorium til deres Raadighed, er Handel med andre Nationer ikke desto mindre nødvendig for at opretholde deres Levefod eller hæve den yderligere. Men for Lande, som fra Naturens Side er fattigt udstyret, er Muligheden for at købe og sælge i Udlandet en Livsnødvendighed. Folkeslag, der nærer Frygt for deres økonomiske Fremtid, kan let blive en Trusel for den øvrige Verden. Hvad det kommer an paa, er at give Folk noget at leve for hellere end noget, som det er værd at slaas for. Det sociale Fremskridts tekniske Problemer er løst eller godt paa Vej til at finde en Løsning. Det er de psykologiske Problemer, som indeholder den virkelige Vanskelighed. Men det er dog ikke umuligt at forestille sig saadanne Forhold, at Tolerance og Venligsindethed overfor Naboer kunde træde i Stedet for den nervøse Kamplyst fra Depressionsaarene og i Virkeligheden tilvejebringe den »Afspænding«, Politikerne aldrig holder op med at tale om, og Manden paa Gaden med at drømme om. Men saa længe enhver stor Nations Energi fortrinsvis er rettet mod Krig, saa længe økonomisk Fremskridt er lagt i en militær Spændetrøje, saa længe socialt Velfærd maa staa i anden Række overfor Fremstillingen af Kanoner, militære Flyvemaskiner og Krigsskibe, vil det være forgæves at hengive sig til utopiske Forventninger. Saa længe en saadan Atmosfære er til Stede, er der ingen Udsigt til at opnaa den Standard med Hensyn til Ernæring, Beklædning, Sundhed, Boliger, Arbejdstid eller Fritid, som dette Aarhundredes mægtige tekniske Fremskridt har bragt indenfor vor Rækkevidde. Under de forhaandenværende Omstændigheder maa vi være taknemmelige for saadanne beskedne Fremskridt, som faktisk er opnaaet, medens vi beklager ikke at kunne opnaa de Niveauforbedringer, som øjensynligt i og for sig ligger indenfor Mulighedernes Grænse.

Bølgeslaget viger.

1937 var dog ikke et Aar med ubrudt Fremgang. Hvis de første Maaneder af 1938 tages med i Betragtning, ses Omslaget i den økonomiske Udvikling endnu tydeligere. Allerode i Foraaret og Sommeren 1937 viste der sig tre ubehagelige Vidnesbyrd om, i hvilken Retning det nu vilde gaa. Paa Børserne i en Række Lande var Kurserne begyndt at falde, navnlig i Storbritannien og de Forenede Stater, der gerne paavirker den øvrige Verden. I mange Lande steg samtidig En-Gros-Priserne hastigt med en Fordyrelse af Leveomkostningerne i Følge. En vis Pris-

stigning var et nødvendigt Resultat af Erhvervslivets Genopblomstring, men i de sidste Maaneder af 1936 og første Halvdel af 1937 var Tempoet i flere Lande for hastigt til at være et Tegn paa Sundhed. Endelig var der Priserne paa en Række Raavarer, som Spekulationen havde bragt urimeligt højt i Vejret, og som nu brød sammen paa uheldsvarslende Maade. Dette gjaldt navnlig andre Metaller end Jern; men ogsaa Priserne paa Varer, som var ret uberørt af Spekulationen, viste Nedgang. I Aarets sidste Halvdel var det ikke til at tage fejl af, at Efterspørgslen formindskedes. Raavare-Lagre, som i Løbet af de sidste fem Aar møjsommeligt var bragt ned til den Størrelse, de havde haft i 1929, svulmede paany op. Her skal kun gøres nogle Bemærkninger om Udviklingen i de Forenede Stater, hvorfra Uroen navnlig bredte sig. Med Sikkerhed at paapege de forskellige Faktorer, som hidrog til Nedgangen i de Forenede Stater, og den Betydning, de hver for sig havde, lader sig ikke gøre. De overfor Offentligheden stærkest fremhævede behøver som sædvanlig ikke netop at have været de mest afgørende. Til Forklaring af Omslaget i Forretningslivet har man henvist til mange forbigaaende eller stedlig begrænsede Forhold. Tre Strømninger synes imidlertid at have haft særlig stor Betydning.

Den første af dem er Regeringens Tilbageholdenhed med Hensyn til Optagelsen af nye Statslaan. I Begyndelsen af 1933 var det økonomiske System i de Forenede Stater i en Tilstand af Kaos. Og det var hovedsagelig ved bevidst Indgriben fra Regeringens Side, at man kom ud over denne Krise. Gennem mange forskellige Kanaler blev der pumpet Købekraft ud i Systemet, og Forretnings-Maskineriet kom

Begivenhedernes Gang bekræftede desværre ikke denne Opfattelse. De fleste store Foretagender var kommet til at ligge med meget betydelige Lagre af Raavarer og Halvfabrikata. Det kvantitative Omfang af det amerikanske Erhvervslivs Lagre ved Udgangen af 1936 er senere anslaaet til at have været 30—40 pCt. større end ved Udgangen af 1929, og i Aarets Løb vedblev disse opsvulmede Lagre at vokse yderligere. Det gik da saaledes, at Nedgangen i de Beløb, Staten gav ud, uventet kom til at falde sammen med en Nedgang i Omfanget af nye Ordre fra Firmaer, der gerne vilde have deres Lagre ned paa normal Størrelse.

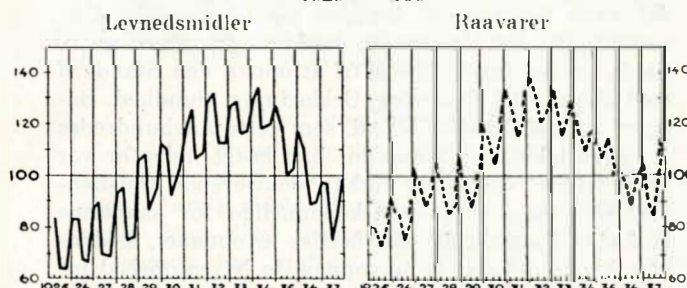
Da den virkelige Situation blev aabenbar, kom der et Børs-Sammenbrud af forbavsende Omfang. En stor Del af de mere formuende amerikanske Borgere mærkede i Løbet af nogle faa Uger, at deres Papirer havde mistet over en Tredjedel af den tidligere Værdi. Der kunde naturligvis ikke være Tale om at købe andet end de nødvendige Varer. Idet Forretningsmændene trak sig tilbage fra Aktiemarkedet, svækkedes Foretagsomheden yderligere, og den kendte nedadgaende Skrue med aftagende Produktion, faldende Priser og formindsket Efterspørgsel begyndte at virke. En Forestilling om Tilbageslagets Udstrækning kan man faa ved at betragte Faldet i Indextallet for de Forenede Staters Fremstilling af Produktionsmidler fra 104,1 i August til 49,7 i December, medens det tilsvarende Tal for Forbrugsvarer gik ned fra 102,6 i Marts til 81,3 i December — et langt hastigere Fald end selv i 1929.

Trods det kraftige Omslag i de Forenede Stater og en udpræget Indskrænkning af dets Import fra andre Lande, har Virkningerne heraf i den øvrige Del af Verden hidtil været forholdsvis svage. I nogle Lande var der i Efteraaret en vis Tilbagegang, men den fik intet Sted et særlig alvorligt Omfang. Sæsonsvingninger var som altid til en vis Grad Skyld i Forholdet, navnlig for Arbejdsløshedens Vedkommende. I de fleste Lande, saaledes i Belgien, Canada, Chile, Czekoslovakiet, Danmark, Estland, Frankrig, Letland, Norge, Polen, Storbritannien, Sverige, Tyskland og Østrig gik Produktionen ikke ned i Aarets sidste Maaneder. Der synes derfor ikke at være nogen større Grund til Ængstelse. Efter fem Aars Fremgang, afbrudt af tilfældige Pauser, er det ikke overraskende, at der kunde indtræffe et vist Tilbageslag. Økonomerne synes i Almindelighed at være enige om, at der ikke for Tiden er Udsigt til nogen større Nedgang. Selve den Fart, hvormed Bevægelsen er foregaaet i de Forenede Stater, gør det saa meget mere sandsynligt, at Udviklingen snart igen vil gaa den modsatte Vej. Bortset fra den faretruende politiske Usikkerhed Verden over peger alle Tegn i Retning af, at der paany vil komme Liv i Foretagsomheden, saa snart Forretningsverdenen har faaet lidt af sin Tillid tilbage.

(Fortsættes.)

Indextal for Verdens Lagre af Levnedsmidler og Raavarer.

1929 = 100

Kilde: "Monthly Bulletin of Statistics" (Folkeforbundet).

der ved paany i Gang. Det medførte enorme Statsudgifter og mægtige Underskud paa Budgettet. I 1937, da den industrielle Produktion praktisk talt igen var paa Højde med Niveauet fra 1929, syntes Tiden at være inde til at ophøre med en Fremgangsmaade, der, alt taget i Betragtning, ikke kunde blive varig, til at formindske de særlige Udgifter, der havde til Formaal at sætte Sving i Erhvervslivet, og til igen at bringe Budgettet paa ret Køl. Der var en udbredt Fornemmelse af, at Forretningsverdenen paa et eller andet Tidspunkt maatte køre ved egen Kraft, og Øjeblikket syntes gunstigt for Sporskiftet.

PUBLIKUMSKRITIK

Til Trods for, at der fra Statsbanernes Side gøres betydelige Anstrengelser for at give Publikum den bedste Befordring og den bedste Service, fremkommer der alligevel jævnligt Beklagelser af en eller anden Art. Saaledes har en rejsende for nogen Tid siden beklaget sig over, at Dørene i de elektriske Tog i Københavns Nærtrafik ikke er aflaaede under Kørslen, men kun under Igangsætningen og nogle Sekunder derefter. Dette har foranlediget en Ingeniør, Hr. A. Winther, til i Dagspressen at fortælle, at han er enig i, at Dørene overhovedet ikke bør kunne lukkes op i et Tog under Fart. Han henviser til, at saaledes er det i New York, og han føler sig forundret over, at de danske Teknikere, som har Ansvaret for S-Banen, ikke har gjort sig den Ulejlighed at studere Forholdene i Udlandet.

Vi kan ikke se rettere end, at Ing. Winther skyder over Maalet. Naar der skulde anstilles Undersøgelser, er der vel noget naturligt i, at der bliver set paa Forholdene ogsaa noget nærmere end New York; og baade i Berlin og i Paris er det i de Tog, som svarer til vore S-Tog, saaledes, at Vogn dørene kan aabnes nogle faa Sekunder efter, at Toget er sat i Gang. Publikum er dør glade for, at de paa varme Sommerdage kan faa en Portion frisk Luft ind i Vognene, og mon ikke noget lignende gør sig gældende her. I øvrigt er det jo da saaledes i saa godt som hele Europa, at der ikke er noget til Hinder for, at Passagererne i et hvilket som helst Tog kan aabne Vogn dørene indvendig fra ogsaa under Togets Fart. Man kunde saa spørge, hvorfor de elektriske Tog hos os alene skulde danne en Undtagelse herfra.

UDVIDELSE AF CENTRALVÆRKSTEDET
I AARHUS

Den Udvidelse af Statsbaneværkstederne i Aarhus, om hvilken der i adskillige Aar har været ført en Række Drøftelser, er nu rykket sin Gennemførelse et saa betydeligt Skridt nærmere, at man kan imødesee Virkeliggørelsen. Tegningerne til de nye Værkstedshygninger er nu endelig godkendt, og Nedrivningen af nogle af de gamle Bygninger er allerede begyndt.

ELEKTRIFICERINGEN
AF FREDERIKSSUNDSBANEN

Elektrificeringen af Strækningen til Ballerup, der som bekendt skal være færdig i 1941, skrider planmæssigt fremad. I den sidste Tid er der truffet Bestemmelse om, at Banen skal føres ud af Niveau gennem hele Vanløse By, i hvilken Anledning der skal bygges en Dæmning og 4 nye Broer. Det paaregnes, at der til Dæmningen skal bruges ca. 130 000 m³ Fyld, saa det vil forstaas, at der er Tale om et større Arbejde.

HUSK

I Tilfælde af Flytning bør Adresserrettelse tilstilles Postvæsenet i betimelig Tid forud for Flytningen, men dog senest samtidig med, at Flytning finder Sted.

Hvis dette ikke overholdes, og Postvæsenet saaledes ikke har nogen Adresse paa vedkommende, inddrages det paagældende Blad, og det kan da ikke hjælpe at anmelde Flytning. Naar Bladet først er inddraget, udsender Postvæsenet det ikke mere, førend det fra Organisationens Side er anmeldt paany. Dette medfører ikke alene uødvendig Ærgrelse hos Medlemmet, men tillige uødvendig Arbejde og uødvendig Udgift, idet der paa denne Maade maa betales Anmeldelsesgebyr flere Gange for samme Abonnent.

FERIEHJEMMET

Opmærksomheden henledes paa, at der i sidste Del af Juli Maaned endnu findes enkelte ledige Værelser.

De i Bladet for Maj d. A. foreskrevne Regler om Bestillinger af Ferieophold bringes i Erindring: Der maa altid angives nøjagtig Dato for Ankomsten samt Tidspunktet for Ankomsten til Kalundborg med Tog eller Skib.

G. O. F. Lund.

JERNBANELÆGER

Jernbanelæge G. Thamsen er bortrejst fra 22. Juni—16. August d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Fru Inger Bang, Vesterbrogade 56.

Konsultationstid: Kl. 12—13 (paa Centralværkstedet Tirsdag og Fredag Kl. 8—9); Tlf. Vester 7636.

Jernbanelæge K. Backer, Hj. Bergstrømsvej 3, København, er bortrejst fra 24. Juni—30. Juli d. A.

Hans Praksis varetages i Tidsrummet 24. Juni—16. Juli d. A. af Læge Algreen-Petersen paa dennes Bopæl, Søndermarksvej 2, Telefon Valby 1001. Konsultationstid Kl. 12½—14 samt Onsdag Kl. 18—19.

Resten af Tiden passes Praksis af Vikar — Dr. Andresen — paa Jernbanelægens Bopæl til sædvanlig Tid.

Jernbanelæge H. P. T. Ørum, Sortedamsdosseringen 23, er bortrejst fra 27. Juni—11. August d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Lægerne Agner Jensen og Tingmann, Refsnæsgade 48, Telefon Nora 4575. Konsultationstid: Kl. 12—13 samt Fredag Kl. 18—19.

Jernbanelæge Tange Jessen, 5. A Lægedistrikt, København, er bortrejst fra 30. Juni til 26. Juli d. A.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Bøge, Frederikssundsvej 20, Telefon Taga 2233. Konsultationstid Kl. 15—16 samt Mandag tillige Kl. 18—19.

Notitser

Et usædvanligt dristigt Tyveri.

Paa Næsby Station ved Odense har en Tyv fornylig forøvet et ualmindeligt frækt Tyveri; han har om Natten listet sig ind i Stationsmesterens Soveværelse, hvor baade denne og hans Hustru sov. Tyven har undersøgt Stationsmesterens Benklæder, som laa paa en Stol ved Siden af Sengen, han har der fundet Nøglen til Stationens Pengekasse, som han derefter har aabnet og tømt for Indholdet, ca. 600 Kr.

Ny Traktortype.

Paa Aarhus Hovedbanegaards Perroner har man taget en helt ny Traktor-Type i Anvendelse til Befordring af Kufferter og Gods, nemlig en benzindreven Vogn, der tjener samme Formaal som de hidtil anvendte Elektro-Cars. Den nye benzindrevne Traktor er ikke saa tiltalende af Ydre som de langt enklere Elektro-Cars, men har vist sig at fungere udmærket. Paa Grund af Valutaforholdene har man indenfor D. S. B. i den sidste Tid haft svært ved at faa Materiellet frem til Elektro-Cars, og det er af denne Grund man nu er gaet fra Elektricitet til Benzin. Foreløbig drejer det sig dog nærmest om Forsøg.

Nye Rutebiler.

Statsbanerne skal bruge 31 nye Rutebiler til Erstatning for ældre Vogne og til Udvidelse af Materiellet paa nogle af sine Ruter.

12 af de nye Vogne skal leveres af Fabrikant Darr, Silkeborg, 11 leveres af De forenede Bilfabriker i Odense, medens 8 skal leveres af Fabrikant Ørum Petersen, Herning. Medens der normalt kun er 27—29 Pladser i almindelige Rutebiler, skal nogle af de nye Vogne fra Odense kunne rumme 37 Passagerer.

Dobbeltsporet Aarhus—Randers.

Dobbeltsporet Aarhus—Randers vil muligvis blive helt færdigt omkring 1. Juli. Paa det manglende Stykke mellem Hinnerup og Hadsten er antaget yderligere Mandskab for at fremme Sporlægningen. Daglig ankommer tre Særtog med hver en Snes Vogne med Grus og Skærver og endvidere kommer Tog med Skinner og Sveller. Skinnerne bliver svejset sammen to og to, hvorved Skinnelængden bliver 30 i Stedet for 15 m, og der bliver altsaa kun det halve Antal »Skinnestød« for de Rejsende.

Jernbaneforbundet i Svejts har haft Kongres.

Jernbaneforbundet i Svejts har afholdt sin 20. Kongres i Genève den 5., 6. og 7. Maj. 500 Delegerede fra 11 Underforbund havde givet Møde. Beretning og Regnskab blev enstemmigt godkendt.

I 1933 fandtes der 31 067 fastansatte Jernbanemænd; i Slutningen af December 1937 var dette Tal gaet ned til 27 587. Nedsættelsen bliver altsaa stadig fortsat, og Trafiken kan kun sikres gennem Voldtagelse af Personalets lovmæssige Rettigheder og af Tjenesteordningerne. Forbundet vil fortsat kæmpe mod denne yderliggaaende Rationalisering. Efter en lang Diskussion vedtog Kongressen

enstemmigt en Resolution, i hvilken man henledte Opmærksomheden paa den Kendsgerning, at sidste Aars store Trafik havde medført en Krænkelse af vigtige Lovbestemmelser om Arbejdstiden og af Tjenestereglementer. Kongressen anmodede Forbundet om at fortsætte sine Anstrengelser for at opnaa en Forbedring af Personalets Kaar samt at forny de tidligere gjorte Henvendelser til Statsbanerne.

Kammerat Robert Bratschi holdt en udførlig Indledningstale om Spørgsmaal vedrørende den faglige Aktion. Han omtalte Statsbanernes Sanering, hvorved det udtalte, at de af Nationalraadet tagne Beslutninger kan betragtes som en Sejr for de svejtsiske Forbund. Bratschi gav derefter en detaljeret Beretning om de i Parlamentet førte Forhandlinger. I Forbindelse med dette Spørgsmaal omtalte han ligeledes udførligt Pensionskassens Sanering. Den hertil foreslaaede Løsning er ikke tilfredsstillende for Forbundet. Det er imidlertid en Forudsætning for Pensionskassens Sanering, at Statsbanerne saneres. Bliver denne gennemført paa den rigtige Maade, da vil Jernbanerne i Fremtiden være i Stand til at opfylde deres Forpligtelser overfor Kassen. Ligeledes omtalte Bratschi Privatbanernes Sanering, han betragtede denne som en Solidaritetshandling overfor Egne af Landet, som ikke har haft Gavn af Jernbanernes Nationalisering.

Bratschi gav en dybtgaaende Fremstilling af Problemet Bane — Bil og mente, at man maatte stemme for den af Regeringen foreslaaede Regulering, da denne kunde betragtes som Overgangen til en bedre Ordning.

Videre gav Bratschi et klart Billede af Finansreformerne, som er foreslaaet af Regeringen. Disse staar i nøje Forbindelse med Lønningsproblemet, som Regeringen ikke synes at være villig til at give klar Besked paa.

I Slutningen af sin Tale behandlede Bratschi den politiske Situation. Han mindede om den Kendsgerning, at Forbundskongressen blev afholdt i en historisk Bygning, nemlig den gamle Folkeforbundshygning, det saakaldte Afrustningspalæ (Palais de Désarmement).

Kongressen vedtog at støtte Lovforslaget om Privatbanernes Sanering og erklærede sig ligeledes villig til at godkende Forordningen om Biltransporten paa mindre Afstande paa Betingelse af, at man naaede til Overensstemmelse om de endnu svævende Problemer vedrørende den samlede Trafiks Økonomi.

I. T. F.

De mexikanske Jernbaner drives af Personalet.

Den 28. April er Jernbanedriften i Meksiko gaet over i Personalets Hænder. Prøvede Jernbanemænd med et alsidigt Kendskab til Jernbanerne er blevet betroet Ledelsen. Disse har besluttet at opretholde de nuværende Lønninger i Henhold til Arbejdsloven og at opfylde alle de af Bjerne indgaaede udenlandske Forpligtelser.

For at kunne forstaa Rækkevidden heraf, maa man gaa tilbage til 1936, da Jernbanemændene truede med at »rklære Strejke, hvis ikke de fik Lønforhøjelser og andre Forbedringer gennemført, deriblandt Indførelsen af nye Metoder, der efter deres Mening var bedre for Driften. Republikens Præsident Cardenas interesserede sig straks for Sagen og foranledigede en Undersøgelse af Konfliktens Aarsager. Denne Undersøgelse bragte for Dagens Lys, at Arbejdernes Krav var berettigede i mange Henseender. Trods Myndighedernes Forsøg paa at naa hen til Overensstemmelse blev Strejken proklameret, men nogle faa

Timer efter var Bevægelsen erklæret ulovlig, hvorefter Folkene genoptog Arbejdet. Nogle Maaneder efter blev der udstedt Dekret om Jernbanernes Nationalisering. Regeringen undersøgte da Muligheden af at gøre en Ende paa alle Arbejdsstridigheder. En Undersøgelse af de forskellige Problemer fik dem til at tage den Beslutning, at Personalet skulde have Lejlighed til at vise, hvad det duede til med Hensyn til Banernes Ledelse. Efter lange Forhandlinger naaede man til Enighed, og det mexikanske Jernbaneforbund paatog sig da hele Ansvar for Jernbanernes Drift og gik med til den af Regeringen stillede Betingelse, at de overfor Udlandet paatagne Forpligtelser skulde overholdes.

Den officielle Overdragelse af Banerne fandt Sted ved en Højtidelighed i Kuntspalæet, hvori deltog Repræsentanter for Jernbaneforbundet, for Myndighederne og Trafikanterne. Jernbaneforbundets Sekretær erklærede, at alle hans Kolleger var parat til at vise, at de var i Besiddelse af den fornødne Dygtighed for at drive Banerne. Repræsentanten for den mexikanske Landsorganisation erklærede, at Publikum ikke blot venter en god Drift, men desuden en forbedret Drift. Præsident Cardenas havde ladet sig repræsentere ved Højtideligheden ved General Francisco Múgica, Sekretæren for Ministeriet for Trafik og offentlige Arbejder. I. T. F.

Fremgang i Frankrig.

Ministeren for offentlige Arbejder har den 18. Maj modtaget en Delegation af Parlamentsmedlemmer og Repræsentanter for Forbundet. Med Hensyn til Amnestisagen fastholdt Delegationen sit Standpunkt, at Regeringen maatte henvende sig til Jernbanerne for at give Ofrene for Strejkebevægelsen en passende Godtgørelse.

Ministeren erklærede sig indforstaaet med, at der under hans Ledelse skulde blive afholdt et Møde af Repræsentanter for det nationale Jernbaneselskab og Jernbaneforbundet for at undersøge de pensioneredes Forhold, og for at rydde de Forhindringer af Vejen, som endnu findes, saaledes at de pensionerede kan faa opfyldt de af Jernbanepersonalet for dem stillede Krav. I. T. F.

Valget af Personalerepræsentanter i Frankrig gik godt.

De sidst afholdte Valg af Repræsentanter for Jernbanepersonalet i Frankrig blev en stor Sukces for vort franske Jernbaneforbund og for det heri indlemmede Forbund for det overordnede Personale. Der var ialt stillet 167 Kandidater. Der valgtes 117 af vort Forbund, 38 uafhængige og 12 kristelige. Endvidere valgtes de 16 af Forbundet opstillede Suppleanter. Vi ønsker Forbundet til Lykke med det smukke Resultat. I. T. F.

De engelske Jernbanemænds Krav.

Som allerede meddelt har de engelske Jernbaneforbund besluttet at henvende sig til Selskaberne for at opnaa Forbedringer af Jernbanepersonalets Arbejdsbetingelser. Skønt de tre store Organisationer optræder i Fællesskab, stiller de med hver deres Krav. Det almindelige Jernbaneforbund (NUR) kræver saaledes en Mindsteløn paa 50 Sh. om Ugen, Forbedringer i Tjenestedagen, 2 Ugers (12 Arbejdsdages) Ferie med Løn, Forbedringer med Hensyn til lange Tjenester, en garanteret Mindsteindtægt paa 4 Ar-

bejdstimer efter Søndagstarif for hver Gang Personalet indkaldes paa Søn- og Helligdage, samt at der, hvor Arbejdsugen bestaar af fem lange og én kort Tjeneste, fastsættes en Bestemmelse om, at denne sidste skal udføres Lørdag Morgen.

Lokomotivmandsforbundet (ASLEF) stiller Krav om, at Lokomotivpersonale, som afskediges paa Grund af mindsket Syn, faar andet Arbejde uden Lønnedsættelse. Endvidere protesterer man mod den lange Arbejdstid paa nogle Tog og kræver som Norm for Dagsydelsen 140 eng. Mil. Endvidere kræver Forbundet en gunstigere Fordeling af Arbejdstiden over Ugens 6 Dage. I. T. F.

Udnævnelser fra 1.—7.—38:

Motorfører II H. C. C. L. Nielsen, Aarhus, til Lokomotivfører i Brande (min. Udn.).

Lokomotivfyrbøder V. J. Madsen, Nyborg, til Lokomotivfører i Brande (min. Udn.).

Motorfører II (L) F. C. Jespersen, Helgoland, efter Ansøgning ifølge Opslag til Motorfører I, Helgoland, (min. Udn.).

Følgende Lokomotivfyrbødere er efter Ansøgning ifølge Opslag udnævnt til Motorfører II:

S. R. Thomasen, Struer, i Struer, (min. Udn.).

H. M. Jensen, Esbjerg, i Struer, (min. Udn.).

A. K. Jensen, Frederikshavn, i Viborg, (min. Udn.).

S. J. C. E. Stahnke, Aalborg, i Viborg, (min. Udn.).

Lokomotivfyrbøderaspirant S. A. Danum, Kbhavns Godsbgd., til Lokomotivfyrbøder i Brande.

Forflytninger efter Ansøgning fra 1.—7.—38:

Lokomotivfører A. H. E. Møller, Brande, til Aalborg. Motorfører II (L) N. J. Thomsen, Aarhus H., ifølge Opslag til Næstved.

Lokomotivfyrbøder A. M. Bregnhardt, Brande, til Roskilde.

Lokomotivfyrbøder O. T. Hansen, Roskilde, til Enghave.

Tilladelse til at bytte Tjenestested efter Ansøgning fra 1.—7.—38:

Lokomotivfører (Depotforstander) L. K. A. Mahs, Glyngøre, og Lokomotivfører N. P. Stevn, Herning, sidstnævnte med Funktion som Depotforstander i Glyngøre.

Afsked fra 31.—8.—38:

Lokomotivfører A. Severinsen, Fredericia, efter Ansøgning paa Grund af Alder med Pension (min. Afsked).

Lokomotivfører H. P. W. Haugsted, Skanderborg, efter Ansøgning paa Grund af Svagelighed med Pension (min. Afsked).

Lokomotivfører E. Larsen, Nyborg, efter Ansøgning paa Grund af Svagelighed med Pension (min. Afsked).

Oversigt over
Københavnske Jernbanelægers og Specialisters Konsultation.

Læge- distrikt	Navn	Bopæl	Tlf. Nr.	Konsultationstid paa Hverdage:
1.	Reinhard, Hedvig	Frederiksborggade 19.	Byen 649	12½—13½ og Tirsdag 18—19. Telefontid: 8—9.
2 A.	Lauritzen, A. G.	Vesterbrogade 57. Naar 8233 ikke svarer ringes: Vinter: Vodroffsvej 19. Sommer: P. Bangsvej 241.	Central 8233 Vester 4833 Damsø 879	12—13. Telefontid: 8—9. Paa Ctvk.: Ma. og To. 9¼—10¼.
2 B.	Thamsen, G.	Vesterbrogade 68.	Central 2770	12—13. Paa Ctvk.: Ti. og Fr. 8—9.
2 C. 7 C.	Illum, F. M.	EngHAVEVEJ 61.	Vester 7795	11—12 samt Ma. og On. 18—19.
2 D.	Biering-Petersen, E.	Vestre Boulevard 4. Privat: Steenstrupsalle 13.	Byen 8958 Nora 6812	13—15. Paa Ctvk.: On. og Lø. 9—10.
3.	Gleerup, A.	Islands Brygge 5.	Amager 505	13—14 og To. 18—19. Telefontid: 8—9.
4 A.	Petri, Max	Classensgade 34.	Central 4294	12—13 undtagen Lø. 11—12. Telefontid: 7¼—8¼.
4 B. 5 B.	Ørum, H. P. T.	Sortedamsdosseringen 23.	Nora 3875	11—12 og Fredag 18—19.
4 C.	Kistrup, P.	Østerbrogade 114.	Øbro 90	12—13.
5 A.	Jessen, H. Tange	Ndr. Fasanvej 180.	Taga 3837	13—14 og Fredag 18—19. Telefontid: 8—9.
5 C.	Petersen, Vald.	Nørrebrogade 142. Privat: Jagtvej 74.	Taga 1638 Nora 2636	13—14 og Fredag 18—19.
6 A.	Backer, K. H.	Hj. Bergstrømsvej 3.	Valby 52	12—13½ og Fredag 18—19.
6 B. 7 B.	Lerche, M.	Gl. Carlsbergvej 4.	Valby 1004	12½—13½ og Fredag 18—19.
7 A.	Herborg, G.	EngHAVEVEJ 223.	Sydhavn 400	12—13 samt Ma. og Fr. 18—19.
8 A.	Munck, J.	Dr. Olgasvej 2.	Godthaab 7606	14—15 og Torsdag 18—19.
8 B.	Freudenthal, A.	P. Bangsvej 61.	Godthaab 2290	14—15 og Tirsdag 18—19. Telefontid: 8—8½.
9 A.	Brandt, V.	Klingseyvej 20.	Damsø 88	11½—12½ og Fredag 18—19.
9 B.	Thygesen, Svend	Grøndals Parkvej 110. Privat: Rødtjørnevej 21.	Damsø 1617	14—15½ og Fredag 18—19. Telefontid: 13—13½.
10.	Ottesen, William	Belgiensgade 8 (Ved Amagerbrogade 65).	Amager 6506	12—13 samt On. 18—19.
11.	Simony, O.	Onsgaardsvej 14.	Helrup 22	13—14 og Onsdag 17½—18. Telefontid: 8½—9.
12.	Sander, P. M.	Frodings Alle 4.	Søborg 501	13—14 samt Ti. og Fr. 17—18. Telefontid: 8½—9. Spædbørnskons.: Mandag og Torsdag 11¼—11¾.
13.	Ellum, J. F.	Gl. Køgevej 276.	Hvidovre 186	12½—14 og Onsdag 17—18.

Specialister i Øjensygdomme.)*

Tychsen, G.	Nørregade 18.	Byen 2140	12—14.
Dr. med. Møller, Hans Ulrik	Vester Voldgade 7—9.	Central 2065 og 15192	13—14½. Telefontid: 12½—13.

Specialister i Øre-, Næse- og Halssygdomme.)*

Dr. med. Møller, Jørgen	Vestre Boulevard 13.	Central 11078	11—12½.
Heiberg, Svend	Vestre Boulevard 4.	Byen 4666	13—14.

*) Skriftlig Henvisning fra Jernbanelægen udkræves.

Statsbanernes Drifts-Indtægter og Drifts-Udgifter

i April Maaned 1938 og en Sammenligning med Beløbene i det tilsvarende Tidsrum i 1937 i runde Summer.

	April Maaned		1938	
	1938	1937	Forøgelse	Formindskelse
Personbefordring	5 650 000	3 770 000	1 880 000	
Gods- og Kreaturbefordring	3 370 000	4 200 000		830 000
Postbefordring	620 000	630 000		10 000
Andre Indtægter	510 000	520 000		10 000
Indtægter i alt	10 150 000	9 120 000	1 030 000	
Driftsudgifter	8 620 000	8 030 000	590 000	
Driftsoverskud	1 530 000	1 090 000	440 000	
Afskrivning	570 000	560 000	10 000	
Forrentning	1 120 000	1 000 000	120 000	
Statens Tilskud til Driften	160 000	470 000		310 000

D. S. B. — April 1938.

I Forhold til April 1937 har der været en Stigning i Indtægten af Personbefordringen paa ca. 1,9 Mill. Kr. Stigningen skyldes foruden en almindelig Trafikforøgelse navnlig det Forhold, at Paasken i Aar faldt i April, medens den i Fjor faldt i Marts. Godsbefordringsindtægten viser i Forhold til April 1937 en Nedgang paa ca. 800 000 Kr. Nedgangen skyldes dels Paaskehelligdagene, dels det Forhold, at der i April 1937 var særligt store Transporter af Foderstoffer, Kunstgødning, Halm og Kul.

Alt i alt er Driftsindtægterne steget med godt 1 Mill. Kr.

De egentlige Driftsudgifter er steget med 590 000 Kr. Stigningen skyldes i overvejende Grad forøgede Lønnings- og Brændselsudgifter.

Bøger paa Ratebetaling!

Paa Ratebetaling kan De straks faa de Bøger, De ønsker at eje og paa lempelige Vilkaar, idet Betalingen sker i Rater fra 5—10 Kr. pr. Maaned — uden Forhøjelse af Prisen. — Illustreret Bogkatalog sendes gratis.
EINAR HARCKS BOGHANDEL, Fiolstræde 33, Tlf. 9148.

RESERVERET

Støt vore Annoncører

Fællesforeningen for
 Danmarks Brugsforeninger

Hovedkontor:

15 Njalsgade 15
 København

Telef. 4015. Telef. 4015

Skotøjsmagasinet
„REEL“

har Skoen, der
 passer Foden,
 til Prisen, der
 passer Pungen

Fineste Reparationsværksted
 Kun 1. Kl.s Materiale anv.

Cyril Nielsen
 Rantzausegade 37
 Telef. Nora 7037

Camillus Nyrops Etabl.

Nyrop og Maag A/S.

Købmagergade 43. København K.
 Telefoner: Central 768 og 10028.

Specialitet:
 Fodtøj til vanskelige Fødder
 samt
 kunstige Lemmer og Bandager

Hotel Landsoldaten

Møde- og
 Selskabslokalerne
 anbefales

Telefon 1498

Gør Deres Indkøb hos D. L. T.s Annoncører.

REDAKTION: Soph. Jensen og E. Kuhn, førstnævnte ansvarshavende. Vestre Boulevard 45, København V.
 Telefon Central 7708.
 Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 6 aarlig.
 Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
 Vestre Boulevard 45, København V.
 Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16.
 Postkonto 20 541.

Steentoft — Skotøj

ENGELSK BEKLÆDNINGSMAGASIN

Telefon 346 NYBORG Telefon 346

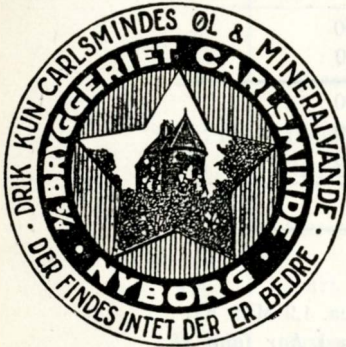
Big Ben

Idealet af en Fyldepen . Faas i fem Farver.
30 Aars Garanti . Vacuum Fylder med Blæk-
kontrol . Leveres paa Rate fra 3 Kr. pr. Maaned
V. Schonemanns Boghandel

NORDISK KAFFE KOMPAGNI'S

Kaffe er bedst!

Forlæng den hos Deres Købmand.

RICHARD LEHN

I. Kl. Herrekvipering. - Telef. 68

Nyborg Herregaardsmejeri.

Fineste Mejeriprodukter!
Se efter paa Kapslen, at Mælken er fra samme Dag,
og ikke gammel Mælk fra Dagen i Forvejen.
Tlf. 79

Christianslund Hotel og Restaurant.

Centralvarme. Foreninger modtages. Moderate Priser.
(Madkurve kan medbringes)

FORLANG KAFFE

fra M. BRUUN's Kafferisteri.
(Ved A. M. Petersen.)

JENS ANDERSEN

Telefon 216.

er billig med
KJOLER OG OVERTØJ
Telefon 216.

DREVSEN & NELLEMANN

Isenkram-, Støbegods-,
Glas-, Porcellain- og Udstyrsforretning.
Telefon Nr. 25. Nyborg. Telefon Nr. 189.

NYBORG KULIMPORT & Nyborg Cichorietørreri A/s

Telefon 15 og 23

P. MADSENS Sparekassen

Slagterforretning,
Nørrehus, Nørregade 34.
Telf. 403. Telf. 403.
for
**NYBORG BY
OG OMEGN**

C. F. SCHALBURG FORNEMME

VELLAGREDE
KVALITETER
Grundlagt 7. Juni 1817.

Jydske Strikkeriers Udsalg.

Indeh. H. Prehn.
Tlf. 665. Nørregade 16. Nyborg.
Alt i Trikotage.

Nyborg Læderhandel

v. Th. Hansen,
Nørregade 26.
Alt i udskaaet Læder og
Skomagerartikler til
billigste Priser.

Hotel Royal

Koncert & Solistoptræden
Otto Trasbo

SNEDKERMESTER NIELS JENSEN

Nørre Voldg. 64 Telf. 629
Ligkisteforretning og
Begravelseskontor
Gratis Kistdekoration
Gratis Kørsel til Kapel

LILLE-KONGEGADES KIOSK

Abonnement paa alle Ugeblade
Telegrammer i alle Anledninger
Telf. 454 A. IVERSEN

Cai Rolsted

Nørregade 4
Stort Udvalg i
CIGARER,
CIGARETTER OG
TOBAKKER

Drink
Helsingør Vin-Kompagni's
udsøgte Vine og Spirituosa
Telf. 929

G RAVSTEN
købes billigst fra
L. J. HANSEN
Stenhuggeri og mek. Sliberi
Frisengaardsvej
(bag gl. Kirkegaard) NYBORG

C. Knackstredt

Telefon 550

Spec.: Kranse, Buketter,
Planter og Potte-Kultur.
Direkte Salg fra Drivhus.

Ingen Butiksleje,
derfor billigste Priser.

Strandvejens
Kød- og Paalægsforretn.
I. Jørgensen.

Se mine Varer og hør mine Priser.

Husk

Karl Rosenbecks

Bageri & Conditori.
Tlf. 180. Knudshovedvej. Tlf. 180.
Brødet bringes overalt i Byen.

Nyborg Dampvaskeri

Øster Voldgade
Nyborg

Karl Petersen

Gjarmester Mellemgade
Nyborg Telf. 264

Rullegardiner. Gardinstænger. Billeder
indrammes. Rammer i alle Størrelser.

Nyborg Jernstøberi, Hans L. Larsen & Co. A/s

Kakkelovne - Komfurer - Bygningsstøbegods
Telefoner 76 og 231. Støt Byens Industri. Telefoner 76 og 231.

CAFE FÆRGEGAARDEN

Godt Madsted. — Billige Priser.
TELEFON 582.